

ftadig imod, at der var Tale om at befæfte. Man naade imidlertid til at faa Nordfronten dækket. Saa kom der atter en ren Hørbølle, fom gjorde, at vi fik Væftfronten. Det var atter Skæbnens Omftiftelser og underlige Veje, der førte til, at Regeringen gjorde noget ved Væftfronten. Mæret i Forvejen havde man fet, at naar vi havde Nordfronten dækket, faa kunde vi anvende Høren imod Væftfronten, og mere behøvedes ikke. Men faa kom der mærkelig nok i Slutningen af Rigsdaagsamlingen ftærke Udftæter; der var faldet nogle Stud ved Afghanistan Grænfe, eller man frygtede for, at der kunde falde nogle Stud der, og faa forklarede Regeringen, at under rolige og betryggende Forhold kunde man forholde fig afventende, faa meget mere fom Danmark stod paa den venftabeligfte Fod med alle Magter — der var alfsaa Intet i Vejen — men faa kom det underlige, juft fom Rigsdagen var fænt hjem imod Samlingens Slutning, at der fom det hed i Tillægsbevillingsforflaget, var indtraadt Forhold, „hvor der vel ikke var nogen umiddelbar Fare for Krig, men hvor dog Ræftningerne drevs med Kraft af faa godt fom alle Lande, der kunde ventes berøtte af Forvillingerne“. Under disse Forhold, fom Regeringen naturligtvis ikke var Herre over og flet ikke havde tænkt fig eller forud taget med i fin Plan var det, at den opdagede, at Øyen faa helt aaben imod Væft, og faa var man naaet til, at de europæif-afiatifke Forvillinger gjorde det nødvendigt at gøre noget. Det var atter disse førgelige Omftændigheder, fom gjorde, at Regeringen, der ftadig protesterede imod, at den vilde førgø for Københavns Befæftning, befattede at dække Væftfronten, og den fandt da, at man lige faa godt kunde tage en Linie for Væftfronten der, hvor man i fin Tid havde tænkt fig, at den ftore Fæftning ftulde ligge. Det var ogsaa en ren Tilfældighed. Saaledes var Regeringen efterhaanden ad Skæbnens Veje ført lidt efter lidt til — efter dens egne Ord fynes det i det mindfte faaledes, at den var kommen til at opføre en Befæftning, og faa fynes det naturligt at fige: „Da vi nu have den, faa maa vi supplere den“. Det er alfsaa denne rent hændelsesvis opførte Fæftning, fom det fra Behandlingen af ikke har været Regeringens Mening at opføre, fom nu ftal suppleres. Jeg er det ærede Finansudvalg taknemmelig for, at det dog har fremftaffet faa megen Oplyfning, at vi vide, hvad Suppleringen har koftet, og hvad den ftal kofte i Ar; men jeg vilde have været det mere taknemmelig, om det havde ftaffet os at vide, hvor meget den ærede Krigsminister har

tænkt i det hele at anvende til Suppleringen. Men, fom jeg ytrede før, feld om vi havde faaet nævnt en Sum, feld om Ministeren havde fagt, at faa og faa meget vilde han anvende, og faa ere vi færdisge, faa vilde der lige ftats efter komme en eller anden for Regeringen uførbudet Begivenhed, fom vilde gøre, at man nu maatte finde et andet Navn eller et andet Paafud eller et andet Motiv og faa fortætte igen.

Ordføreren (Tutein): I Anledning af den højtærede Minifters Udtalelse om Endringsforlaget Nr. 165 ftal jeg fige, at Uenigheden kommer egentlig frem derved, at vi maatte opfatte Ordet „midlertidig“ lidt forftellig. „Midlertidig“ har paa Finansloven den Betydning, at en Bevilling gives for et enkelt Ar eller for et kort Tidrum, og faa falder den bort. Saaledes kan man mange Gange midlertidig gaa ind paa en Bevilling, fom man ellers ikke vilde gaa ind paa; men naar det her er givet, at „midlertidig“ ikke betyder, at Bevillingen ftal falde bort, men antage en endnu fattere Form, at den ikke vil falde bort, medmindre den faar denne fattere Form, er Flertallet høift betænkeligt ved at gaa ind derpaa og maa vedblivende fraraade at ftemme for dette Forflag. — I Anledning af det, fom det ærede Medlem for Vejle Amts 6te Valgtres (E. Sørensen) udtalte om de Oplyfninger, Finansudvalget har udbedt fig og erhøldt fra Krigsministeriet,ønfter jeg blot at fige, at det naturligtvis gaar til i Finansudvalget fom viftnok i ethvert andet Udvalg her i Salen, at flige Skrivelfer fra Udvalget og flige Forefpørgfeler afgaa efter et enkelt Medlems eller nogle enkelte Medlemmers Onfte, uden at Udvalget indlader fig paa nogen videre Kritik deraf, naturligtvis for faa vidt der ikke er noget ufømmeligt eller uførbvarligt i Forefpørgfelen. Jeg kan naturligtvis ikke fige, hvorvidt en enkelt Forefpørgfel fom den foreftagende er ftillet af hele Udvalget eller enkelte Medlemmer — det hører under Udvalgets egne private Forhandlinger, der ikke foreftagge her i Salen — men jeg vil fige, at vi, i den Del af Udvalget, hvortil jeg hører, ikke ere tilbøjelige til at indlade os med Krigsministeren paa Forhandlinger om, hvad han agter at gøre for Københavns Befæftning, fom det ærede Medlem for Vejle Amts 6te Valgtres fynes at interessere fig faa meget for. Der er forlangt en Bevilling af 500,000 Kr. til Anlægg af et Fort. Ja, hvis vi, de, til hvilke jeg nærmef hører, kunde tænke os, at vi kunde gaa ind paa Bevillingen af dette Fort, hvis det ftulde ligge paa et Sted, hvor vi